

Oponentský posudek bakalářské práce studentky Aleny Říhové

Téma: Příprava a realizace dvoudenního zážitkově pedagogického kurzu pro chlapecký kolektiv v rámci projektu „Orientační dny“

Oponent: Michal Pařízek

Bakalářská práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, i když její rozsah (130 stran + 50 stran příloh) je naprosto nepřiměřený a neuvážený. Autorka použila 35 vhodně vybraných zdrojů (zejména Instruktorový slabikář, Prázdniny se šlehačkou, Gymnasion či publikace Jana Neumana), které cituje. Vybrané téma je však pro rozsah bakalářské práce příliš široké; autorka se měla raději zaměřit jen na určité aspekty přípravy zážitkového kurzu.

Jazykový styl, kterým je práce napsána, je místy příliš hovorový – mnohé obraty a věty typu „Avšak téma zdaleka neopouštíme“ (str. 25) nebo „Příště zkontrolovat červené světýlko! :0) (str. 98). Několikrát použité tzv. smajlíky do práce tohoto formátu absolutně nepatří. Četné komentáře k přípravě či průběhu kurzu měly být (když už) pod čarou. Autorka mnohdy přechází z podmětu „my“ do „já“ a celkový dojem kazí i osamocené samohlásky na koncích řádků. Správný není ani pravopis cizích slov jako „challenge“ či „quasi“ a napočítal jsem i několik gramatických chyb, především tam, kde se autorce neshoduje podmět s přísudkem. V kapitole 3.8.2. autorka míchá první a sedmý pád u nadpisů (Cílem hry ~ Průběh hry).

Jak jsem již řekl, autorka se mnohdy uchyluje k příliš hovorovému jazyku, který souvisí i s mnoha místy, která jsou pro práci do jisté míry nepodstatná či zbytečná (nejzřetelněji tento problém vystupuje v kapitole 3.1). Autorka se často obsahově odklání od nadpisu kapitoly a pojednává o mnoha dalších problémech (např. v kapitole 3.7.3 Harmonogram kurzu se najednou objeví cíle pro konkrétní skupinu). Teoretická část s praktickou sice obsahují shodná témata, ale jako velmi povedené provázání hodnotím pouze pasáže o „komfortní zóně“ a do jisté míry i dramaturgické přístupy, naopak pojem „hitace“ se poprvé objevuje až v praktické části.

Autorka zmiňuje pojmy, které nikde nevysvětluje a ani neuvádí odkaz: např. Outward Bound (str.21), Belbinova teorie týmových rolí (str. 54). Věty typu: „ (...) někdy jsou technika a hra totožné pojmy“ (str. 28) by měly odkazovat k pramenům, aby bylo možno dohledat, kdo a jak s danými pojmy zachází. Zvolený způsob práce se zdroji rovněž není ideální. Autorka často řadí za sebe různé myšlenky a přístupy z jednotlivých zdrojů namísto toho, aby se pokusila o průnik. Obecně bych uvítal více citací – v průměru jedna až dvě citace na stránku pouze poukazují na mé předchozí tvrzení. Závažnou chybou je i nepřesné citování zdrojů. U několika namátkou vybraných odkazů jsem zjistil, že před či po přímé citaci dále v celých větách či útržcích přímo cituje zdroj,

aniž by uvedla odkaz. U kapitoly 3. zcela postrádám úvod do praktické části. Naopak závěr měl dle mého názoru začínat již kapitolou 3.9.6 pojmenovanou Další metodické připomínky, které mi z praxe vplynuly. V závěru též není dobré narážet na nová témata – vyjmenování souvisejících oblastí o kterých práce nepojednává mělo být v úvodu.

Kapitola 2.4.4 má podivné číslování nadpisů a celá kapitola mohla být stručnější, při zachování množství sdělovaných informací. K etapám přípravy kurzu, kterých se tato kapitola týká, bych rád podotkl, že v první fázi volby hry je nejlépe pouze uvažovat nad typem hry a teprve v dalších fázích přemýšlet o konkrétní hře a případné úpravě pravidel. Rovněž věta „Při sestavování semináře jsem se snažila klást jednotlivé hry tak, aby se střídaly pohybové hry s hrami klidnějšími, jednoduché hry se složitějšími“ není zcela v souladu s dramaturgickými principy. Je nutno myslet na fakt, že zpočátku je lépe zařazovat hry obecně jednodušší (viz. příliš brzké zařazení Nepálského pošťáka, pro kterého bylo nutno upravit pravidla) a dále je nutno myslet nad celkovou gradací kurzu, kdy je možno zařadit i více náročnějších her za sebou.

Ač se bakalářská práce Aleny Říhové potýká s výše zmíněnými nedostatky, musím uznat, že z ní číší nadšení pro věc a i jistá erudice, kterou autorka načerpala z knih, seminářů a vlastní práce na kurzech. Teoretická část obsahuje potřebné informace pro praktickou část, i když v případě, že by práce měla sloužit i jako návod přípravy kurzu, volil bych trochu jiné řazení kapitol a podkapitol (zejména kapitoly 2.4). Praktická část je rozpracována velmi podrobně (někdy až příliš). Velmi dobře je popsán průběh a závěrečná reflexe kurzu. Mrzí mě, že nemohu hodnotit myšlenky použité pro samotný kurz, ale jejich zpracování do bakalářské práce.

Bakalářskou práci *Příprava a realizace dvoudenního zážitkově pedagogického kurzu pro chlapecký kolektiv v rámci projektu „Orientační dny“* doporučuji k obhajobě s hodnocením dobře (C).

Doplňující otázky:

- 1) Myslíte si, že je rozdělení týmových rolí důležité? Myslíte si, že zajištění seminář asertivity a vedení týmu pro vaši kolegyni vyřeší svízelnou situaci, necítí-li se v roli vůdce kurzu dobře?
- 2) Jak dosáhnout maximální participace účastníků na připravených aktivitách při zachování principu dobrovolnosti?
- 3) Myslíte si, že stačí, aby přípravu kurzu provedla polovina realizačního týmu? Kdy a s jakými tématy začít připravovat kurz?

V Praze dne 17.1.2008

Michal Pařízek